

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 148/2016
07.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у спору тужиоца М.М. из Б., чији је пуномоћник Д.Б., адвокат из Б., против тужене Компаније Г. ДП из Б. у стечају, ради исплате неисплаћених зарада, решавајући сукоб надлежности у седници одржаној 07.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац М.М. из Б. поднео је тужбу против тужене Компаније Г. ДП из Б., ради исплате неисплаћених зарада. Тужба је поднета 15.05.2014. године Трећем основном суду у Београду.

После констатације да је решењем Привредног суда у Београду Ст 68/2015 од 04.11.2015. године отворен стечајни поступак над туженим, решењем ПП 505/15 од 02.12.2015. године, Трећи основни суд у Београду прекинуо је поступак у овом спору, огласио се стварно ненадлежним за поступање и по правноснажности решења списе доставио Привредном суду у Београду, на даљи поступак.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући сукоб стварне надлежности применом чл. 22. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Према чл. 88. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр. 104/2009 са изменама), у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја, између осталог, прекидају се сви судски поступци у односу на стечајног дужника и на његову имовину. Услови за настављање парничног поступка у коме је стечајни дужник тужени прописани су чланом 90. и 91. тог закона. Према чл. 91. став 3. овог закона, ако се прекинути парнични поступак водио пред судом опште надлежности, тај суд се, уколико настави прекинути поступак, решењем оглашава стварно и месно ненадлежним и предмет уступа суду који спроводи стечајни

поступак над туженим, а против решења из овог става жалба није дозвољена (став 5).

У конкретном случају услови за наставак прекинутог поступка у односу на тужену Компанију Г. ДП из Б. у стечају, прописани чланом 90. Закона о стечају, нису били испуњени. Тачније, Трећи основни суд у Београду правилно је поступак у овом спору прекинуо применом чл. 225. став 5. Закона о парничном поступку, али није могао истим решењем предмет уступити привредном суду у Београду, без предлога тужиоца или стечајног управника тужене Компаније за наставак поступка и без доношења решења о настављању поступка, у колико су за то били испуњени услови из чл. 90. Закона о стечају.

Зато је, у овој фази поступка, стварно надлежан основни суд - у овом случају Трећи основни суд у Београду.

На основу члана 22. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа–судија
Миломир Николић,с.р.**